

லா காசா

பா.அ.ஜயகரன்

சென் கத்தரின் வீதியும் 'லா காசா' வீதியும் சந்திக்கும் சந்தியோடு அமைந்த நான்கு மாடி பழைய அப்பார்ட்மென்ட் கட்டிடம். அதன் பெயர் 'லா காசா'. கட்டிடத்தின் பிரதான வாயில் 'லா காசா' வீதியிலேயே இருந்தது. மூன்றாவது மாடியில் மூலை அப்பார்ட்மென்ட். குசினி, வரவேற்பு அறை, குளியலறை என மூன்று அறைகளைக் கொண்டிருந்தது. யன்னல் நிலைகள் இன்னமும் கம்பிகளைக் கொண்டிருந்தன. யன்னலோடு அருகே குந்துவதற்கு வசதியாக குந்தும் இருந்தது. பொதுவாக பூச்செடிகளுக்குரிய இடமாகவோ அல்லது பூனை படுக்கும் இடமாகவோ இருக்கலாம். உங்கள் வசதிக்கேற்ப பயன்படுத்திக்கொள்ளக் கூடிய பரந்த இடம். மூன்று அறைகளில் இரண்டு அறைகளுக்கு யன்னல் இருந்தது. 'லா காசா'வைப் பார்த்தபடி ஒரு அறையும், சென் கத்தரினைப் பார்த்தபடி

ஒரு அறையும் யன்னல்களைக் கொண்டிருந்தன. வரவேற்பு மண்டபத்தின் பெரிய யன்னலும் குசினி யன்னலும் சென் கத்தரின் பக்கமாய் இருந்தன.

சென் கத்தரின் இந்த நகரத்தின் களிப்பாட்ட வீதி. இருபத்திநாலு மணி நேரம் இயங்கும் பார்கள், பாலியல் களிப்பாட்ட நிகழ்வுகள், நடனங்கள், சூதாட்ட நிலையங்கள் என இருபத்திநாலு மணி நேரமும் இயங்கும் தெரு. அத்தெருவின் அழகிய தெரு விளக்குகளோடு கடைகளின் பெயர்ப் பலகைகளும், அலங்காரங்களும் மின்விளக்குகளினாலேயே செய்யப்பட்டிருந்தன. யன்னல் திரைகளை நீக்கிவிட்டால் அந்தத் தெருவின் ஒளி வீடு முழுவதும் நிறைந்திருக்கும். இரவில் விட்டு விட்டு எரியும் மின்விளக்குகளின் வர்ண ஒளித் தெறிப்பில் வீடும் பற்பல வர்ணங்களைத் தாங்கி ஒளிர்ந்து மறையும்.

வாசுவம் அவனது அறையும்

'லா காசா'வைப் பார்த்தபடியிருந்த அறை வாசவினுடையது. அவனது அறை அழகியல் சார்ந்ததாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருந்தது. சுவர்களில் நவீன ஓவியங்களும், சிற்பங்களும்.

ஒருமேசை. அதனருகே ஒழுங்காக புத்தகங்கள் அடுக்கப்பட்ட புத்தகத்தட்டு. மேசையில் அவனும் தாயும் எடுத்துக் கொண்ட புகைப்படம். சிற்ப வேலைப் பாடுகள் கொண்ட அழகிய பிரேமுக்குள் படம் வைக்கப்பட்டிருந்தது. மேசை விளக்கும் வித்தியாசமானதாய் இருந்தது. யன்னலிருந்த மூலையில் அவனது பாட்டு செட். அதனருகே அவனுடைய தேர்வு சீ.டி.க்கள் அடுக்கப்பட்டிருந்தன.

பாட்டு செட்டின் மேலிருந்த சுவரில் மரத்தில் செதுக்கிய சிற்பம் - நிர்வாணமான பெண் ஒரு கையால் தனது முலைகளையும் மறு கையால் தனது யோனியையும் மறைத்தபடியிருந்தாள்.

யன்னல் குந்தில் சிறிய நாகதாளிச் செடி, சிகரட்ட்ரே, நெருப்புப்பெட்டி, யன்னலிலிருந்து கழன்றிருந்த கம்பி ஒன்று.

அவனது அறையில் இரண்டு கட்டில்கள். யன்னலுக்கு அண்மையாகவிருந்த கட்டில் - அவன் தாய் கிராமத்திலிருந்து வந்து தங்கும்போது பாவிப்பதற்கு. தாயார் மாதமொரு முறை வந்து வார இறுதிநாட்களில் தங்கிச் செல்வாள். அழகான கைவேலைப்பாடுகள் கொண்ட மென்சிவப்பு நிற உறையுடன் கூடிய இரு தலையணைகள், வெள்ளைப் படுக்கை விரிப்பு. படுக்கை நேர்த்தியாக விரிக்கப்பட்டிருந்தது. அதன்மீது தாய் வரும்போது அணிந்து கொள்ளும் 'ரோப்' (robe) நேர்த்தியாக மடிக்கப்பட்டு வைக்கப்பட்டிருந்தது.

நகர சுற்றுலாத்துறையில் அவனது வேலை நேரம் போக மிகுதி நேரங்களில் வாசிப்பு, எழுத்து, நல்ல இசைகளைத் தேடி வாங்கி இரசிப்பது.

மரியானும் அவனது அறையும்

சென் கத்தரின் தெருவைப் பார்த்தவாறு இருந்த அறை மரியானுடையது. அவன் இந்த வீட்டின் மூத்த குடி. வீட்டின் கணக்கு வழக்குகள் அவனது பொறுப்பு. அவன் சென் கத்தரின் இருந்த பாலியல் 'பார்' ஒன்றில் மது கலப்பவனாக வேலை பார்த்தான்.

சென் கத்தரின் தெருவின் வியாபாரிகள், தூள் விற்பவர்கள், தரகர்கள், பாலியல் தொழிலாளர்கள், கடைகளில் வேலை பார்ப்பவர்கள் எனப் பலரை இவன் அறிந்திருந்தான். அவன் நல்ல உடல்வாகு கொண்டவன். 'பாரில்' குடித்துவிட்டு அட்டகாசம் பண்ணுபவர்களை தூக்கி எறிபவனும் இவன்தான்.

யாராவது விசேட விருந்தினர்கள் வரும்போது மட்டுமே ஒதுக்கப்படும் அறையாக அவனது அறையிருந்தது. சுவரில் இரு வாள்களைச் சுமந்தபடியான வாள்தடுப்பும், நிஞ்சா தடியும் கொழுவப்பட்டிருந்தது. 'பார்' வேலை தவிர்ந்த மிகுதி நேரம் இவனது அறை 'பாராக்' மாறியிருக்கும். யன்னல் குந்திலிருந்தபடி யாராவது ஒருவருடன் கதைத்துக் கொண்டிருப்பான். அவனது அறையில் சில இரவுகளில் அவனது நண்பிகள் தங்கிச் செல்வார்கள். அவர்களால் விட்டுச் செல்லப்படும் உள் ளாடைகளும் அறைச் சுவரில் இருந்த ஆணிகளில் அங்காங்கே கொழுவி விடப்பட்டிருந்தன.

யூலியனும் அவனது அறையும்

மூன்றாவது அறை யூலியனுடையது. அந்த அறை பாவிக்காதது மாதிரி, வைத்தவை வைத்தபடியே இருந்தன.

யூலியன் வெளிக்கிடுவது ஒரு சடங்கு. குளியலறையை நெடுநேரம் பாவிப்பது அவன்தான். அவனது அறையில் மிகப் பெரிதாக இருந்தது கண்ணாடியுடன் கூடிய ட்ரெசிங் டேபிள். அவன் தன்னை அலங்கரிப்பதில் விருப்பம் கொண்டிருந்தான். அவனது உடைகள் வித்தியாசமானதாக இருந்தன. மிகவும் பிரத்தி

யேகமான ஒரு மனிதன். 'ம்', 'யா', 'நோ' என்ற மூன்று சொல் அல்லது ஒலிக் குறிப்பையே நாம் அவனிடம் இருந்து கேட்கக் கூடியதாக இருக்கும். ஹோலில் இருந்த டி.வி.யும் அதற்கு முன்னால் உள்ள சோபாவும் அவனுடையதுதான். டி.வி.க்கு டிஜிட்டல் கேபிள் இணைத்திருந்தான். அவனது பிரதான பொழுதுபோக்கு பாலியல் படம் பார்ப்பதாகவேயிருந்தது. அந்தப் படங்களில் வரும் முனகல்கள்தான் அவனது முக்கியமான சொற்களானதோ தெரியவில்லை.

அன்றைய இரவு

குளிர்காலமானதால் ஐந்து மணிக்கே இரவு கூடியிருந்தது. மார்கழி விடுமுறையை நோக்கி சென் கத்தரின் 'லா காசா' தெருவில் இருமருங்கும் இருந்த மரங்கள் வர்ண ஒளிவிளக்குகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன. அதனால் சென் கத்தரின் தெரு மேலும் ஒளியேற்றப்பட்டிருந்தது. வாசுவின் அறையில் இந்தியக் கலைஞர் களும் 'ஜாஸ்' கலைஞர் களும் இணைந்து வெளியிட்ட புத்திசை மெல்லியதாய் கேட்டவண்ணமிருந்தது. சென் கத்தரின் தெருவைப் பார்த்தவாறு புகைத்தபடியன்னல் குந்தில் அமர்ந்திருந்தான் வாசு. மேசை விளக்கு எரிந்தவண்ணமிருந்தது. அதன் மறைப்பு மெல்லிய மண்ணிறத்தானதாய் இருந்ததால் அந்த அறை அழகாயிருந்தது. மேசையில், புதிய பக்கம் ஒன்றைத் திறந்து வைத்தபடி குறிப்பேடும் பேனையும், ஒரு கிண்ணம் நிறையத் தண்ணீரும் இருந்தன.

ஹோலில் யூலியன் பாலியல் படம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அது ஓரினச் சேர்க்கைப் படம். டி.வி.யின் சத்தம் முற்றாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தது. யூலியன் எழுந்து குசினிக்குள் போய்த் தேனீர் தயாரித்து வாசுவுக்கும் ஒன்றை எடுத்து வந்து அவனது அறைக் கதவைத் தட்டினான். யூலியன் தேனீரை நீட்டினான். "தாங்ஸ்" என்றவாறு வாங்கினான். புத்திசை கேட்டுக்கொண்டிருந்தது. யூலியன் அவ்விடத்திலேயே நின்றான்.

"உனக்கு ஏதாவது வேண்டமா..?" வாசு கேட்டான்

அவன் "நோ" என்றுவிட்டு வாசுவை மேலிருந்து கீழ் நோக்கிப் பார்த்தான். பின்பு குசினிக்குள் போய்த் தேனீரை எடுத்துக்கொண்டு டி.வி.க்கு முன்னால் குந்தினான்.

யூலியனின் பெண்கள் போன்ற அபிநயம், கதைக்கும் முறை எல்லாம் வாசுவுக்கு அவன்மீது பரிதாபத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது.

அவனது மனம் கோணுமாறு இவன் எப்போதும் கதைப்பதில்லை. வெளியில் சாப்பாடுகள் வாங்கி வரும்போது யூலியனுக்கும் சேர்த்து வாங்கிக்கொண்டு வருவான். வாசுவைக் கண்வெட்டாமல் பார்ப்பது இது முதல் தடவையில்லை.

தேனீரை அருந்தியவாறு பாலியல் சனலைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் யூலியன். இப்போது இரு பெண்கள் பாலியல் உறவில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அவன் சனலை மாற்றினான். இப்போது இரு ஆண்கள் தோன்றினார்கள். அவன் அதைப் பார்த்தவாறு இருந்தான். அவனுக்கு வாசுவைப் பார்க்க வேண்டும்போல் இருந்தது. அவன் காமத்தால் உருமாயிருந்தான். டி.வி.யில் வேறு ஆண்கள் கட்டிப் பிடித்து உதட்டில் முத்தமிட்டவாறு இருந்தனர். அவனுக்கு வாசுவை அணைக்க வேண்டும்போல் இருந்தது. அப்போது முன் கதவின் அழைப்பு மணி அவனைத் திசை திருப்பியது. பார்த்திருந்த சனலை மாற்றி டி.வி.யை நிறுத்திவிட்டு முன்கதவைத் திறந்தான்.

"ஹாய்! யூலியன் என்றை டார்லிங்!" என்றவாறு ஹோஸி யூலியனின் கன்னத்தில் முத்தமிட்டு விட்டு வீட்டுக்குள் நுழைந்து நேரே மரியானின் அறைக்குள் போய் தனது கைப்பை, கோட், சப்பாத்துக்களை எல்லாம் கழட்டி விட்டு ஹோலுக்குள் வந்தான். அவன் ரீசேட் அணிந்திருந்தான். அதில் அவள் வேலை செய்யும் 'பாரின்' பெயர் இருந்தது. அந்த ரீசேட் அவளது மார்பின் பெரும்பகுதி தெரியுமளவு நன்கு இறங்கி இருந்தது. அவள் எப்போதாவது லெதர் உள்ளாடைத்தொகுதியோடு வருவாள். அவளின் சப்பாத்து முழங்கால் வரையும் இருக்கும். அவளின் பிரதான வாடிக் கையாளர்களிடம் சென்று வரும் போது மட்டும் அப்படி வருவாள். வந்தவன் யூலியனை அணைத்தபடி அவனருகில் வந்து அமர்ந்தான்.

"என்ன சாமியார் வந்துவிட்டாரா..?" என்று வாசுவை விசாரித்தபடி டி.வி. நிமோட்டைத் தூக்கினான்.

"ம்" என்று பதில் வந்தது

"டி.வி.யா பார்த்துக் கொண்டிருந்தாய்..?"

"யா" என்று பதில் வந்தது டி.வி.யைப் போட்டாள். அதில் செய்தியறிக்கை போய்க்கொண்டிருந்தது.

சிரித்தாள். "டேய் கள் எப்ப பயலே! இன்டைக்கு செய்தியில் என்ன 'சாமாணை'யா காட்டினார்கள்?" என்றவாறு சிரித்தாள்.

வாசு அறைக் கதவைத் திறந்து வெளியே வந்தான். அவனது அறையிலிருந்து ஸ்பானிய கிற்றார் இசை ஹோலில் மெல்லியதாய் கேட்டவாறு இருந்தது. அவளின் சிரிப்பு நின்றுருந்தது. வாசுவை அவள் கண்வெட்டாமல் பார்த்தாள். அவன் குசினிக்குள் சென்று தேனீர்க்கோப்பையைக் கழுவி வைத்து விட்டு மீண்டும் அறைக்குத் திரும்பினான்.

"ஹாய் வாசு!" என்றாள் ஹோஸி. அவன் பதிலுக்குத் தலையை ஆட்டிவிட்டு அறைக்குள் சென்றான். கிற்றார் இசை மறைந்திருந்தது. ஹோஸி யூலியனைச் சீண்டிக் கொண்டிருந்தாள்.

"யூலியன்! வாசு மணிக்காய். நீ முயற்சித்துப் பார்த்தாயா..?" என்று சிரித்தாள். அவன் நாணிக் கொண்டு இருந்தான்.

"அப்போ என்னுடன் படுக்க வாவன்" என்றவாறு அவனைக் கட்டிப் பிடித்தாள். அவன் கூச்சப் பட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

சிரித்தவாறு நிமோட்டில் உள்ள 'ஜம்ப' பட்டினை அழுத்தினாள். இப்போது இரண்டு ஆண்களின் பாலியல் உறவுக்காட்சி போய்க் கொண்டிருந்தது. அவள் அவனோடு இருந்து அதைப் பார்த்தாள். சிறிது நேரத்தின் பின் அவள் கதைக்கத் தொடங்கினாள்.

"இதையா மறைத்தாய்..? நீ

ஒன்றையும் ஒருவருக்கும் ஒளிக்கத் தேவையில்லை. நீ விரும்பியதைச் செய். அதற்காக நீ பயப்பிடத் தேவையில்லை. நீ உன்னை ஒளித்துக் கொள்ளாதே. அதுவும் என்னிடத்தில் உன்னை ஒளித்துக் கொள்ளாதே”

இப்போ அவள் தனது ரிசேட்டை கொஞ்சம் மேலே தூக்கிவிட்டாள். காற்சட்டையையும் உள்ளாடையையும் சேர்த்து கீழ் இறக்கினாள். யூலியன் முன்னால் போய் நின்றாள். அவன் தலையைக் குனிந்தவாறு இருந்தான்.

“யூலியன்! பார் இதுதான் நான். நான் உன்னை நம்புகிறேன். உனது நிலையை என்னிடம் மறைக்காதே”

அவன் அவளைப் பார்த்தான். அவள் ஆடைகளை மீண்டும் அணிந்தாள். யூலியனின் கண்கள் பனித்திருந்தன. எழுந்து அவளை ஆரத் தழுவிக்கொண்டான்.

“இன்று யாரின் சமையல்...?”
றோஸி கேட்டாள்.

“மரியானின் சமையல்”

“எனக்குப் பசிக்குதா...”

யூலியன் குசினிக்குள் போனான். அவனைப் பின் தொடர்ந்து றோஸியும் போய், குசினி யன்னலில் ஏறி அமர்ந்து சென் கத்தரின் தெருவைப் பார்த்தவாறு இருந்தாள். முட்டையைப் பொரித்து பாணுக்குள் வைத்து அவளிடம் கொடுத்தான். பின்பு தேனீரும் போட்டுக்கொண்டு அவளுக்கு ஒன்றை நீட்டினான். றோஸி அவன் இருக்கக்கூடியதாய் தள்ளியிருந்தாள். அவன் அதில் இருக்கவில்லை.

“வா! ஏறியிரு!” றோஸி அழைத்தாள். அவன் ஏறி இருந்தான். இது அவனுக்கு முதல் தடவை.

“றோஸி! உனக்கு வேலையில்லையா?”

“இப்போதுதானே இரவு படுகிறது. காலை 4 மணிக்குத்தான் படுக்கிறேன். ‘பாரில்’ சனம் குறைவு. 12 மணிக்குப் போனால் சரி. அப்போதுதான் ‘கஸினோ’ சனம் ‘பாரு’க்கு

வரும். வழக்கறிஞர் நண்பர் ஒருவர் வந்தார். அவருடன்தான் நேற்றைய பகல் போனது... பின்பு அவரின் ஹோட்டலுக்குப் போய் அவருடன் படுத்துவிட்டு வர இரவு 4 மணியாகிவிட்டது. இப்போது முற்றாக இவங்களோடு படுப்பதை நிறுத்தி விட்டேன். ‘பாரில்’ தேவைக்கு அதிகமாகவே ‘டிப்ஸ்’ கிடைக்கிறது. பழைய முக்கிய வாடிக்கையாளர்கள் கேட்டால் மறுக்க முடியாதுதானே. உன்ரை படிப்பு எப்படிப் போகிறது?”

“முடிகிறது. உடைகள் ‘டிசைனிங்’ இடத்தில் வேலை செய்கிறேன்”

“நிறைய ஆண்களைச் சந்திக்கிறாயா?”

“ம்” என்றவாறு சிரித்தான்.

“டேய் யூலியன்! எனக்குத் தெரிந்த Gay ‘பார்’கள் இருக்கு. ஒரு நாளைக்கு அங்கு போவம். நீயும் நல்ல மனிதர்களைச் சந்திக்க முடியும். எனக்கும் Gay ஆடவர்களைப் பார்க்க விரும்பம். அவர்கள் மிக அழகாகத் திரிவார்கள். அவர்கள் தங்கள் உடலில் மிகுந்த கவ

னம்”

“றோஸி எனக்குப் போட்டியாக நீ வந்து விட்டாய்” என்றவாறு யூலியன் சிரித்தான்.

“டேய் யூலியன்! நீ இப்போது கதைக்கிறாய்”

இருவரும் யன்னல் குந்திலிருந்து தேனீர் அருந்தியபடி இருந்தார்கள். றோஸி சென் கத்தரின் தெருவைப் பார்த்தபடி இருந்தாள்.

“மரியான் வருகிறான். இண்டைக்கு வேளைக்கு வருகிறான்”

யூலியன் எட்டிப் பார்த்துவிட்டு குந்தை விட்டு இறங்கினான். அவனது முகம் மாறியிருந்தது.

“டேய் எங்கே போகிறாய்? எதற்குப் பயப்பிடுகிறாய்?”

அவன் எதுவும் கதைக்கவில்லை. அவளது தேனீர்க் கிண்ணத்தையும் வாங்கிக்கொண்டு போய்க்

கழுவினான். மரியான் உள்ளே வந்தான். அவனது கையில் ஆறு பியர்களும் பை நிறைய சாப்பாட்டுச் சாமான்களும் இருந்தன.

“டேய் யூலியன்! இந்த இறைச்சிகளை பிரிஜ்ஜுக்குள் வை”

யூலியன் அவற்றை வாங்கிக் கொண்டு குசினிக்குள் போனான்.

“ஹாய் றோஸி! இஞ்சை என்ன செய்கிறாய்? வேலை இல்லையா?”
மரியான் கேட்டான்

“எங்கள் ‘பார்’ காய்ஞ்சு போய் இருக்குது அதுதான் நேரத்துக்கு வந்துவிட்டேன். 12இற்கு போய்ப் பார்ப்பம். உன்ரை ‘பார்’ எப்பிடி?”

“அதேதான்” மரியான் சொன்னான்.

றோஸி குந்திலிருந்து இறங்கி அவன் கொண்டு வந்த பியரில் ஒன்றை அவனுக்கும் உடைத்துக் கொடுத்துவிட்டு தானும் ஒன்றை எடுத்துக்கொண்டு அவனருகில் குந்தி அவனது உதட்டில் முத்தமிட்டாள்.

“நீ களைப்பாய் இருக்கிறாய்”
என்றாள்.

“டேய் யூலியன்! சோற்றைப்

போட்டு விடுகிறாயா..? நான் ஒரு 'ஸ்பைசி டெவில்' செய்கிறேன் எல்லாரும் சாப்பிடலாம்"

யூலியன் "ம்" என்றவாறு அவன் சொன்னவைகளைச் செய்து கொண்டிருந்தான்.

"என்ன டெவில் செய்யப் போகிறாய்..?" றோஸி கேட்டாள்.

"சொசேஜஸ் வாங்கி வந்தேன். மரக்கறிகளைப் போட்டு ஒரு 'ஸ்பைசி டெவில்' செய்யும். வாசவந்திட்டானா?"

"அவன் அறைக்குள் இருக்கிறான்" றோஸி சொன்னாள்.

"டேய் யூலியன்! வாசவுக்கு ஒரு பியர் கொடுத்துவிடுகிறாயா?" என்றான் மரியான்.

யூலியன் வாசவின் அறைக்கதவைத் தட்டி பியரைக் கொடுத்து விட்டு வழமைபோல கண் வெட்டாமல் அவனைப் பார்த்துவிட்டுப் போனான். வாசவின் அறைக்குள் இருந்து ஸ்பானிய கிற்றார் இசை வெளியே கேட்டது.

"யூலியன் தாங்ஸ்... மரியான் தாங்ஸ்!"

"வாச இதிலை வாவன்?" மரியான் அழைத்தான்.

"ஒரு எழுத்து விஷயமாக இருக்கிறேன். உனக்கு கொம்பனிக்கு றோஸி இருக்கிறாள் தானே" என்றவாறு கதவைச் சாத்தினான். இசை மறைந்தது.

"அப்போ இண்டைக்கு சொசேஜ் டெவிலா? உன்னை கறுப்பு சொசேஜ் இல்லையா?" என்று கேட்டாள்.

"அது உனக்குத்தான்" என்றவாறு எழுந்து, "வா சமைப்பம்" என்றவாறு மரியான் குசினிக்குப் போனான். மிகுதி பியர்களைக் காவியபடி அவளும் பின்னால் போனாள். மரியான் சொசேஜை சிறிதுசிறிதாக வெட்டினான். அதில் கொஞ்சத்தை எண்ணெயில் வாட்டி கொறிப்பதற்காய் எடுத்தான். றோஸி மரக்கறிகளைச் சிறிது சிறிதாய் வெட்டிக் கொடுத்தாள். பியர் முடிந்திருந்தது. மரியான் சொசேஜையும் மரக்கறிகளையும் சேர்த்து வாசனைத் திரவியங்களும் பட்டரும் போட்டுக் கைகளால் பிரட்டிக் கொண்டிருந்தான். அவள் குசினித் தட்டுக் களைத் கழுவி இரண்டு குறைப்

போத்தல் சாராயத்துடன் வந்தாள். கிண்ணத்துக்குள் ஐஸைப் போட்டு சாராயத்தால் நிறைத்து ஒரு மிட்டு குடித்துவிட்டு மரியானுக்குப் பருக்கி விட்டாள். Oven தயாராய் இருந்தது. அதற்குள் 'டெவில்' தட்டைத் தள்ளி விட்டுவிட்டு கைகளைக் கழுவி ரீசேட்டைக் கழுட்டினாள்.

"வெக்கையாய் இருக்கிறது. உனக்கு வெக்கையாய் இல்லையா?" என்று றோஸியிடம் கேட்டாள்.

"ஏன் எனது ரீசேட்டையும் கழுட்டவேணும் போலுள்ளதா?" என்று விட்டுச் சிரித்தாள்.

"நீ ரீசேட் போட்டா இருக்கிறாய்?" என்று விட்டு அவளும் சிரித்தாள்.

அவள் ரீசேட்டை கொஞ்சம் மேலே எடுத்துவிட்டாள். அவள் 'பாரில்' அவ்வாறு நின்றுதான் வாடிக்கையாளருக்குப் பரிமாறுவது வழக்கம். கிண்ணத்துள் சாராயம் முடிந்திருந்தது. அவள் மீளவும் சாராயத்தை நிறைத்து அவனிடம் கொடுத்தாள். அவன் அதைப் பருகிவிட்டு அவளையன்னல் குந்தில் தூக்கி இருத்தி விட்டு இருவரும் முத்தமிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். Oven அலாரம் அடித்தது.

"மரியான் உன்னை 'டெவில்' ரெடிபோல"

மரியான் 'டெவில்லை' வெளியால் தூக்கி வைத்தான்.

"யூலியன் சாப்பாடு ரெடி" வாசவின் கதவைத் தட்டினான்.

"வாச சாப்பாடு ரெடி. சாப்பிடு"

"நீங்கள் சாப்பிடுங்கோ. நான் பிறகு சாப்பிடுகிறேன்"

அறைக்குள் இருந்தவாறு வாச பதிலளித்தான். குசினிக்குள் யூலியன் சாப்பாடு எடுக்க வந்தான்.

"பொறு! நான் போட்டுத் தருகிறேன்" என்றவாறு மூவருக்கும் அவள் சாப்பாட்டைப் போட்டாள். யூலியன் சமைத்த மணம் குறைவதற்காய் வாசனையுடன் கூடிய மெழுகுவர்த்தியைக் கொழுத்தி குசினித் தட்டில் வைத்தான்.

"இந்தா யூலியன் உனக்குப் பிடித்தமான சொசேஜ்" என்றவாறு அவனிடம் கோப்பையை நீட்டினாள்.

மரியானும் றோஸியும் யன்னல் குந்தில் இருந்தபடி சாப்பிட்டார்கள். சாராயமும் முடிந்திருந்தது. மரியான் தட்டில் இருந்த சமையல் வைன் போத்தலை எடுத்துக் கொண்டு றோஸல் யன்னல் குந்தில் ஏறி அமர்ந்து குடித்தான். அதை வாங்கி றோஸியும் இரண்டு மிட்டுகள் பருகினாள். பின்னர் மரியானின் அறைக்குள் போய் ஆடைகளைக் களைந்து விட்டு அவனது கட்டில் படுத்து போர்வையால் போர்த்துக் கொண்டாள். மரியானும் வைன் போத்தலை முடித்துவிட்டு அறைக்குள் வந்து உடைகளைக் களைந்து விட்டு போர்வைக்குள் புகுந்தான். இருவரும் மாறிமாறி முத்தமிட்டனர். மரியான் அவனது மார்ப்பகுதியிலிருந்து மெல்லக் கீழே வந்துகொண்டிருந்தான். அறைக் கதவு திறந்திருந்தது. அவள் அங்கிருந்து றோலைப் பார்த்தாள். யூலியன் சோபாவில் இருந்து அவனது வழமையான சனல்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

"யூலியன் வாவன். எங்களுடன் இணைந்து கொள்ளன்." என்று றோஸி கேட்டுவிட்டுச் சிரித்த மறுகணத்தில் அவள் ஆவென்று பலமாகக் கத்தினாள். அவனைத் தள்ளிவிட்டு எழுந்து மிகுந்த தூஷணத்தால் மரியானைத் திட்டினாள்.

"வேசிக்குப் பிறந்தவனே... தாயோடு படுத்தவனே ... நாயே!" என்று திட்டினாள். அவள் படுக்கையை விட்டு வெளியில் வருவதற்கு முயற்சி செய்தாள். மரியான் விடவில்லை. "என்னை விடு! என்னை விடு!" என்று பலமாகக் கத்திக் கொண்டிருந்தாள். மரியான் எழுந்து அறைக் கதவைச் சாத்தி விட்டு அவளைப் படுக்கையில் தள்ளி அவளின் மேல் ஏறி அமர்ந்து அவளின் இரு கைகளையும் அமத்தி வைத்தவாறு இருந்தான்.

அவள் பலமாகக் கத்தி, காறி அவன் முகத்தில் துப்பினாள். அவன் அசையவில்லை. அவள் பலமாகக் கத்தினாள். திடீரென ஸ்பானிய கிற்றார் இசை கேட்டது. மரியானின் கதவுக்கு ஒரு உதை. அது திறந்தது.

"அவளை விட்டா நாயே...! அவள் வேண்டாம் என்றால் ஏன்

வற்புறுத்துகிறாய்?”

மரியான் ஏதும் சொல்லவில்லை. அவளின் மேலிருந்து இறங்கினான். மரியானின் உடல் வலுவுக்கு வாசவைப்போல் நாலு பேரை ஒரேயடியாகப் பிடித்து உதைக்கக் கூடியவன். ஆனால் அவன் மிரண்டு போயிருந்தான்.

“றோஸி! நீ வெளியே போ!”

றோஸி தனது உடைகளைத் தடவி எடுத்துக்கொண்டு வெளியே போனாள். அவளிடமும் மிரட்சி தெரிந்தது. மரியானின் அறைக்கதவை அடித்துச் சாத்திவிட்டு ஹோலுக்கு வாச வந்தான். யூலியன் டி.வி.யில் பாலியல் சனலைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

“நீ என்ன செய்து கொண்டிருந்தாய்..?” எனப் பலமாகக் கேட்டான் வாச.

யூலியன் எதுவும் சொல்லாமல் எழுந்து அறைக்குள் சென்றான். அவனது முகத்திலும் மிரட்சி தென்பட்டது. வாச திரும்பி டி.வி.யைப் பார்த்தான். அதில் பாலியல் காட்சி யொன்று போய்க்கொண்டிருந்தது. டி.வி.யை நிறுத்தினான். அப்போது தான் யன்னல் கம்பி கையிலிருப்பதை உணர்ந்தான். அந்த ஸ்பானிய கிற்றார் இசை ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது. வாச தனது அறைக்குள் வந்து கதவைச் சாத்தினான். அவன் யன்னல் குந்தில் அமர்ந்திருந்தான்.

“12 மணிக்கு நான் வேலைக்குப் போகவேண்டும். அதுவரையும் இங்கு நிற்கலாமா?” எனக் கேட்டான்.

வாச எதுவித பதிலும் சொல்லவில்லை. வாச அவளைப் பார்த்தான்.

“நீ அந்த ‘ரோப்’ பைக் கழற்று. அது அம்மாவின்னுடையது” என்று விட்டு, “இந்தா இந்த ‘ரோப்’ பைப் போடு” என்று அவளை நோக்கித் தனது ரோப்பை எறிந்தான்.

யன்னலூடு வந்துகொண்டிருந்த வீதி வெளிச்ச ஒளியில் அறை நிறைந்திருந்தது. அவளின் நிழல் அம்மாவின் படுக்கைமீது படர்ந்திருந்தது.

“நான் சொன்னது கேட்கவில்லையா?”

அந்தக் குரலில் அழுத்தம்

தெரிந்தது. அவள் மெல்ல யன்னல் குந்திலிருந்து இறங்கி ‘ரோப்’ பை களைந்து தாயின் கட்டிலில் போட்டாள். தனது முடிகளைக் கோதி கொண்டையைப் போட்டாள். நிர்வாணமாக சிறிது நேரம் நின்றாள். அவளின் நிழல் அவனது படுக்கை வரை நீண்டிருந்தது. அவன் கொடுத்த ‘ரோப்’ பைப் போட்டுவிட்டு யன்னல் குந்தில் மீளவும் அமர்ந்திருந்து சென்கத்தரின் தெருவைப் பார்த்தபடியேயிருந்தான். வாச தாயின் ‘ரோப்’ பை எடுத்து பக்குவமாய் மடித்தான். பின்பு அதை முகர்ந்து பார்த்தான். பின்னர் அதைத் தலையணை மீது பக்குவமாக வைத்தான். அவனது செய்கைக்கான அர்த்தம் அவளுக்குப் புரியவில்லை. ஸ்பானிய கிற்றாரின் காதல் இசை அறையில் கலந்திருந்தது. அந்த அறையின் ஒளியும் அந்த இசையும் தகுந்த சூதியோடு இணைந்திருந்தது.

“அம்மா என்றால் உனக்கு விருப்பமா?” அவள் கேட்டாள்.

“எனக்கு இரண்டு வயதாய் இருக்கும்போதே அப்பா போருக்குப் போய் இறந்து போனார். போர்க் கப்பலில் ஏறுவதற்கு முன்னதாக ‘நான் இறந்தால் என்னை மறந்து விடுவாயா?’ எனக் காதல் மிகுதியால் அப்பா கேட்டாராம். அவர் இறந்த பின்னரும் அம்மா அவரின் நினைவாகவே இருந்தாள். அப்பாவை அவள் என் மூலமாகக் கண்டதாலோ என்னவோ என்னை மிகுந்த அக்கறையுடன் வளர்த்தாள். உனக்குத் தெரியும் தனியனாக ஒரு பெண் எவ்வளவு கஷ்டங்களை அனுபவித்திருப்பாள். அவள் எனக்கு நம்பிக்கை மிகுந்த வளாய் இருக்கிறாள். ஒரு போதும் அவள் எனக்குத் தீங்கு நனைத்தது கிடையாது. அவளது முழு நினைப்பும் என்னைப்பற்றியதாகவே இருக்கும். எனது வாழ்வில் அம்மாவின் பங்கு பிரமாண்டமானது. அம்மாவின் நினைவு வரும்போது அந்த ‘ரோப்’ பை முகர்ந்து பார்ப்பேன். அதில் அம்மாவின் மணம் உள்ளது” அவனது குரல் நெஞ்சின் ஆழத்திலிருந்து வருவதாகத் தோன்றியது. றோஸி யன்னல் குந்திலிருந்து சிகரட்டை மூட்டி புகைத்த

படியிருந்தாள்.

“நான் அம்மாவைப்பற்றி நினைப்பதேயில்லை. எனக்கு அப்படியொரு சீவன் இருப்பதாய் நினைப்பு வருவதும் இல்லை. நான் 12 வயதில் பருவமடையும் வரையில் அவள் ஒரு தாய் போல இருந்தாள். அதன் பின்பு என்னை ‘வேசி’ யாக்கி பிழைப்பு நடத்துவதில் அக்கறையாய் இருந்தாள். 16 வயதில் ஒரு வழக்கறிஞனோடு என்னைக் கூட்டி விட்டாள். அதன் பின்னர் பெரிய வாடக்கையாளர்கள் வந்து சேர்ந்தார்கள். உடல் வலிக்கும்போது அம்மா சாராயம் தந்தாள். படுக்கை வந்தவர்கள் கஞ்சாவும் கொக்காயினும் தந்தார்கள். எனக்குள் வெறி வந்தது. அம்மாவுக்குப் போட்டியானேன். பெரிய வாடிக்கையாளர்களை எனது கைக்குள் போட்டுக் கொண்டு வீட்டை விட்டு வெளியேறினேன். நன்றாக உழைத்தேன். உடைகள் வாங்கினேன். என்னை அலங்கரிப்பதற்குச் செலவழித்தேன். உடல் அழகைக் காப்பாற்ற சத்திரசிகிச்சைகள் செய்தேன். இப்போ எல்லாவற்றையும் நிறுத்தி விட்டேன். ‘பாரில்’ மார்க்கை காட்டிக் கொண்டு பரிமாறும் வேலையில் ‘டிப்ஸ்’ தேவைக்கதிக்காமவே கிடைக்கிறது. உறவுகளைப்பற்றி நான் எந்த அர்த்தங்களையும் கொண்டிருக்கவில்லை” என்று விட்டு தெருவைப் பார்த்தபடியிருந்தாள். கிற்றார் இசை கேட்ட வண்ணமிருந்தது. குந்திலிருந்து இறங்கி அவனருகே வந்து சிகரட்டை நீட்டினாள். அவன் அதை வாங்கிப்பற்றியபடி யன்னல் குந்தில் ஏறியமர்ந்தான். அவள் அவனது கட்டிலில் அமர்ந்தாள்.

“எதுவும் உண்மையாய் இருப்பதில்லை. ஓடும் நீரில் விழுந்த இலைபோல நான் போய்க் கொண்டிருக்கிறேன்” என்றாள்.

வாச குந்திலிருந்து ‘லா காசா’ தெருவைப் பார்த்த வண்ணமிருந்தான். அவளது முகத்தையும் பார்க்கக்கூடியதாய் இருந்தது.

“வாச! உனது அம்மா இறந்தால் என்ன செய்வாய்?”

பதில் ஏதும் வரவில்லை. பாடலின் இறுதியில் உச்சத்திற்கு கிற்றாரின் இசை போய்ச் சூதியாகநின்

றது. பின் அடுத்த காதல் பாடல் இசைக்கத் தொடங்கியது. திடீரென விம்மும் ஒலி கேட்டது. றோஸி அவனைப் பார்த்தாள். அவன் அழுவதாகவே அவளுக்குப்பட்டது. எழுந்து அவன் அருகே சென்றாள். கண்களால் கண்ணீர் வடிந்து கொண்டிருந்தது.

“வாசு என்னை மன்னித்து விடு. கண்ணீர் வருமளவுக்கு ஆழமான அர்த்தம் இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியாது. என்னை மன்னித்து விடு”

அவன் கையிலிருந்த சிகரட்டை வாங்கி ட்ரேக்குள் அமர்த்தி நூர்த்து விட்டாள். அவனது கண்களைத் துடைத்து தலையைக் கோதி முகத்தை அவளது பக்கம் திருப்பினாள்.

“வாசு என்னை மன்னித்து விடு. நான் பழகிய மனிதர்கள் எல்லோரும் அப்பிடித்தான்”

அவள் குந்தில் ஏறி அமர்ந்தாள். அவனைத் தன்னகத்தே அணைத்தாள். அவன் உதட்டில் முத்தமிட்டாள். அவன் அவளைக் கண் வெட்டாது பார்த்தபடியிருந்தான். அவளும் அவனைக் கண் வெட்டாது பார்த்தபடியிருந்தாள். அவன் குந்திலிருந்து இறங்கி அவள் உதட்டில் முத்தமிட்டான்.

பின்னர் அவளது ‘ரோப்’பை நீக்கி மார்புகளை கைகளால் தடவி முகத்தைப் புதைத்தான்.

அவள் ‘வாசு! வாசு!’ என மெல்லியதாய் முனகினாள். கைகளைப் பின்னால் ஊன்றி பின்னோக்கி உடலை வளைத்தபடியிருந்தாள். அவள் கழுத்திலிருந்து மெல்ல மெல்ல முத்தமிட்டபடி கீழ் நோக்கி வந்தவன் தொப்புள் அண்மையாக நிறுத்திக் கொண்டான். தொப்புள் பகுதி சிவந்துபோய் இருந்தது.

“அவன் அதில்தான் கடித்தான்” என்றாள்.

தனது நாவால் அந்த இடத்தை மென்மையாக வருடினான். அவள் ‘வாசு! வாசு!’ என்றபடி அவனை அணைத்தாள். அவன் அவளைத் தூக்கி நிறுத்தினான். அவன் அவனை முத்தமிட்டபடி அவளின் ஆடைகளை மெல்ல மெல்லக்

களைந்தாள். அவன் அவளைத் தூக்கி தாயின் கட்டிலில் வளர்த்தினான். உச்சியிலிருந்து மெல்ல மெல்லக் கொஞ்சியவாறு கீழ் நோக்கி வந்தான். றோஸி ‘வாசு.. வாசு..’ என முனகியபடியிருந்தாள். காமம் உச்சமடைந்தது. ஸ்பானிய கிற்றாரின் இசை காமத்தின் அசைவுடன் இழைந்திருந்தது. இருவர் நிலையிலும் உலகு மறைந்திருந்தது. கிற்றாரின் இசை அதி உச்சத்திற்குச் சென்றது. அதி

விடுகிறாயா?”

அவள் பிடையை விலக்கும்வரை அவன் கட்டிலில் அமர்ந்திருந்தான். அவள் பிடி விலகியிருந்தது. எழுந்து மேசையிலிருந்த தண்ணீரைக் குடித்துவிட்டு சிகரட்டை மூட்டிப் புகை பிடித்தபடி யன்னல் குந்தில் அமர்ந்திருந்தான். நேரம் 12.00 மணியை அண்மித்திருந்தது. கட்டிலின் போர்வைகள், தலையணை என்பன காமச் சன்னத்தில் குலைந்துபோயிருந்தன.

உச்சத்தில் வேறு சுரங்களைத் தீண்டி உச்சத்தில் நின்றொலித்தது. பின்னர் மெல்ல மெல்லக் குறைந்து மென்மையாய் இசைத்துக் கொண்டிருந்தது. அவள் தனது கால்களால் அவனது இடுப்பை இறுக்கிப் பிடித்தாள். அவனது கழுத்தைக் கைகளால் இறுகப் பிடித்தாள். அவனை முத்தமிட்டாள். அவன் எழுந்திருக்க முயன்றான். அவள் பிடையைத் தளர்த்தவில்லை. அவன் அவள்மீது படுத்திருந்தான். அவளை முகர்ந்தான். அவளின் மணம் இனிதாக இருந்தது. அவள் பிடையைத் தளர்த்தினாள். எழுந்திட முயன்றான். அவள் அவனது ஒரு கையைப் பிடித்து நெஞ்சோடு அணைத்தபடி சுருண்டு படுத்திருந்தாள். அவன் தனது கையை இழுக்க முயலவில்லை.

“நான் சிகரட் பற்றவேணும்

அவள் ‘ரோப்’பை எடுத்து உடலை மூடிப் படுத்திருந்தாள். அறையின் மெளனத்தோடு கிற்றாரின் இசை இயந்திருந்தது.

“நான் இங்கே தங்கிவிடவா?” அவள் கேட்டாள்.

அவன் எதுவுமே சொல்லவில்லை. வெளியில் பார்த்தவாறு குந்தியிருந்தான்.

“நான் போகவேண்டுமா?” அவள் திரும்பவும் கேட்டாள்.

அவன் பதிலளிக்கவில்லை. புகைத்தவாறு இருந்தான். அவள் எழுந்தாள். ‘ரோப்’பைப் போட்டுக் கொண்டு குளியறைக்குப் போனாள். அந்த ‘ரோப்’ தாயினுடையது. அவள் திரும்பி வரும்போது அவன் இன்னும் புகைத் தவண்ணமே யிருந்தான். அவன் உடைகளை அணிந்தான். அவனைப் பார்த்தாள். அவன் யன்னலுக்கு வெளியே

பார்த்தபடியிருந்தான். அவள் அவனைப் பார்த்தபடியிருந்தாள். அவன் திரும்பவில்லை.

“நான் போகிறேன். கதவைச் சாத்திவிடு” என்றுவிட்டு அறையை விட்டு அகன்று நேரே மரியானின் அறைக்குள் போனாள். மரியானும் யூலியனும் கட்டிப் பிடித்தபடி உறக்கத்திலிருந்தனர். அங்கிருந்த தனது கைப்பையை எடுத்தாள். வாசலை நோக்கிப் போனாள். அங்கு கதவைச் சாத்துவதற்காக வாசு காத்திருந்தான். அவன் அவளது முகத்தைப் பார்க்கவில்லை. அவள் வெளியில் நின்று “வாசு! நீயும் என்னையொரு ‘வேசி’ யாகவே நடத்திவிட்டாய் என்ன?” என்றாள்.

அவள் குரல் தளதளத்திருந்

தது. அவள் கண்கள் பனித்திருந்தன. அவள் நடந்தாள்.

வாசு கதவைப் பூட்டிவிட்டு தனது அறைக்குள் ஓடிப்போனான். தாயின் ‘ரோப்’பை எடுத்து முகத்துள் புதைத்து ஒவென்று அழுதான். “வாசு! நீயும் என்னையொரு ‘வேசி’ யாகவே நடத்திவிட்டாய் என்ன...?” என்பது அவனது காதுக்குள் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது. கிற்றாரின் இசை அவனது காதுக்குக் கேட்கவேயில்லை. அவனால் அழுகையை நிறுத்த முடியாமல் இருந்தது. அவன் யன்னவாடாக எட்டிப் பார்த்தான்.

அவள் ‘லா காசு’ வின் பிரதான வாயிலுக்கூடாக வெளியே வந்து சென் கத்தரின் வீதியை நோக்கி நடந்துகொண்டிருந்தாள்.

‘ஹோஸி! ஹோஸி!’ என்று உரக்கக் கத்துவதாக உணர்ந்தான். ஆனால் அது அவளுக்குக் கேட்டிருக்க முடியாது. அவள் திரும்பிப் பார்க்கவில்லை. சென் கத்தரின் வீதியால் நடக்கத் தொடங்கினாள்.

அவன் குந்தில் ஏறியமர்ந்து அவள் போன திக்கைப் பார்த்தபடியிருந்தான். அவள் மெல்ல மெல்ல அவன் கண்களிலிருந்து மறைந்து கொண்டாள்.

அவன் கையிலிருந்த தாயின் ‘ரோப்பிலிருந்து ஹோஸியின் மணமும் சேர்ந்து வீசுவதாக உணர்ந்தான்.

காதல் பாடலின் இறுதி வரிகளை ஸ்பானிய கிற்றார் மீட்டிக் கொண்டிருந்தது...

26.12.2006

எரிவதும் சுகமே நூல் வெளியீட்டு விழா

20. 05. 2007 (பிரான்ஸ்)

யாழ்ப்பாணம் குருநகர் மண்ணைச் சேர்ந்த சுமார் 20 வருடங்களுக்கு முன்னர் சுமார் 18 வயது இளைஞனாக பிரான்சில் புகலிடம் தேடிய கவிஞர் எ. ஜோயின் ‘எரிவதும் சுகமே’ கவிதை நூல் வெளியீட்டு விழா 20.05.2007 அன்று பாரிஸில் கவிஞர் வாசுதேவன் தலைமையில் சிறப்புற நடைபெற்றது.

எழுத்தாளர் மா. கி. கிறிஸ்தியன், கவிஞர். தா. பாலகணேசன், கவிஞரும் நாடக, திரைப்பட இயக்குநருமான அருந்ததி, கவிஞர் கி.பி. அரவிந்தன் ஆகியோரது சிறப்பு, விமர்சன வெளியீட்டுரைகள் சிந்தனைக்கு விருந்தாக அமைந்தன. சபையில் இருந்து சாம்சன், ஜெயா பத்மநாதன் ஆகியோர் தமது கருத்துக்களை முன்வைத்தனர்.

புகலிடம் தேடிய கலைஞனின் தன்னொத்த எல்லாருக்குமான குரலாக வலியை ஆழமாக உள் வாங்கி உலகு உணர வெளிப்படுத்தும் படைப்பாக வெளிப்படுத்தப்பட்டதை அனைவரும் சுட்டிக் காட்டினார்கள். புகலிட மனோநிலை குறித்த தீவிர உள்வாங்கல்களின் தெறிப்பு கவிதைகளில் தெரிகின்ற அதேவேளை, மானுட ஈனநிலையின் மீதான தார்மீகக் கோபங்களின் வெளிப்பாடு கவிதைகளில் இன்னமும் துலங்கவில்லை என்பதாகவும் உரைகள் அமைந்தன.

இவரது முதலாவது கவிதைத் தொகுப்பான ‘அந்தக் கரையில்...’ (2005) நூலுக்கும் இப்போது வந்திருக்கின்ற கவிதைத்தொகுப்புக்கும் இப்போதைய கவிதைகளுக்கும் இடையில் பாரிய பாய்ச்சலொன்று நிகழ்ந்திருப்பது கண்கூடு.

இக் கவிதைத் தொகுப்பில் சர்ரியலிச ஓவியப் பாணியிலான திருமதி டியான்சி றெஜி அவர்களின் தீட்டுகைகள் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. இந்நூல் பாரிஸ் ஸ்ரீபாரதி அச்சகத்தின் வெளியீடு.

தொடர்புகளிற்கு:

Emilivanus Judes (Joy)

7 sq. des Anglaises

93800 Epinay Sur Seine

France.

மின்னஞ்சல்: Kappiya@hotmail.com